

Orașe în nemiscare

"Un mort frumos..." - Muzeul Stefan Jäger

Așa este Muzeul - Casa memorială Stefan Jäger: un mort frumos. O clădire în care s-au investit mulți, foarte mulți bani, dar care, începând chiar din această vreme, devine nefuncțională.

Nu cred că un simplu fapt, acela că pictorul Stefan Jäger a venit în Jimbolia și că nu este băștinaș, constituie la ora actuală motivul că acest lăcaș nu-și îndeplinește menirea, scopul pentru care a fost înălțat.

Este știut faptul că imobilul cu pricina nu

este prevăzut cu un sistem de încălzire, ceea ce face ca încăpătoarele sale săli (una poate adăposti în bune condiții de spațiu o expoziție, indiferent de profil; cealaltă poate fi folosită pentru diferite activități, precum cele organizate de Fundația "Petre Stoica") să nu poată fi utilizate din toamnă și până primăvara târziu.

Lipsa fondurilor ridică însă și problema organizării unor expoziții chiar și pe timp cald: inexistența draperiilor la geamuri poate duce

la deteriorarea exponatelor (tablouri, cărți, filatelie), ori, o expoziție care să fie ridicată a doua zi, nu merită osteneala de a fi organizată.

În context mai pot aminti faptul că un muzeu care se respectă (este tratat ca muzeu) trebuie să se preocupe și de achiziții. Nu este vorba de achiziții masive; un tablou autentic costă foarte mult, dar nici nu se poate tolera faptul că o Casă memorială ridicată întru cinstirea pictorului Jäger să continue să se limiteze la câteva acuarele. În fond, la câteva

exerciții, probabil puțin valoroase.

Cred însă că se mai pot găsi câțiva bani pentru repararea acelei conducte de apă care amenință să inunde grupul social și holul atunci când folosirea imobilului devine necesară.

În caz contrar, nici pe timpul celor câteva luni prielnice imobilul nu va putea fi folosit iar uitarea, apoi indiferența vor așterne vălul lor demolator peste ceea ce mai poate fi încă Muzeul și Casa Memorială Stefan Jäger.

Doru TIMOFTE

Ce ne împiedică să nu ne mai ocupăm de lucruri mărunte

■ Interviu cu dl primar Mircea Giulvezan

(continuare din pag. 1)

Rep.: - Să continuăm pe ideea unei paralele între Jimbolia și localitățile din Germania populate cu foști locuitori ai Jimboliei. Credeți că în Jimbolia este primordială obținerea și păstrarea unui loc de muncă?

M.G.: - Cred că da. Dacă omul are un venit sigur, o preocupare permanentă la locul de muncă și este educat pentru muncă, pentru păstrarea ordinii și disciplinei.

Rep.: - Cât câștigă un jimbolian din Germania?

M.G.: - E o întrebare grea... Între 2 și 4 mii de mărci pe lună.

Rep.: - Acestea, după spusele dumneavoastră, îi asigură un trai decent oricărui cetățean care are un loc de muncă. Nu

instituția primăriei nu a reușit să fie implicată în mod direct în legătura cu oamenii de afaceri, cu cei care pot să contribuie direct la dezvoltarea generală a comunității. În primul rând dezvoltarea economică a localității înseamnă unități productive și locuri de muncă. Problema este că în Jimbolia lipsesc locurile de muncă și mai e și năzuința noastră de a atrage pe cei care au bani și ar avea interese să investează în orașul nostru. Cea mai importantă preocupare a mea din ultima perioadă este legătura cu consiliul județean, în speță cu ADETIM-ul pentru a fi prinși cu un capitol aparte în dezvoltarea globală a județului, ca să putem să ne facem cunoscuți, să arătăm care sunt resursele noastre care nu sunt valorificate și care este viitorul potențial al localității.

care în Jimbolia nu le mai găsim, le-am văzut acolo la Fürth.

Rep.: - Sunt interesați de păstrarea relațiilor cu locul lor de baștină?

M.G.: - Da. Din discuțiile purtate cu ei am văzut că îi preocupă ce se întâmplă în orașul nostru, care este implicarea bisericii, în special a celei catolice, în viața jimbolienilor. S-au oferit să ne ajute și să colaborăm. Pentru anul viitor intenționăm să facem împreună o sărbătoare a localității. S-au purtat niște discuții de principiu și s-au arătat foarte interesați ca să realizăm această întâlnire.

Rep.: - Își poate permite un oraș ca Jimbolia ca an de an să trimită un reprezentant, și mă refer aici la reprezentantul cel mai de seamă - primarul orașului, la întâlnirile șvabilor